

2010, november 4. - **Egymást követően érkeztek hozzánk felemelő, majd szomorú hírek a nyugati végekről.**

Október 3-án Felsőőrön megemlékezést tartottak a Lajtabánság megalakulásának 89. évfordulóján. A Rongyos Gárda hősie fegyveres ellenállásának köszönhetően létrejött miniállam alig egy hónapig létezett, szimbolikus értéke azonban felbecsülhetetlen: az igazságtalan trianoni békediktátumot követő egyetlen sikeres vállalkozásunk volt ez.

Egymást követően érkeztek hozzánk felemelő, majd szomorú hírek a nyugati végekről. Október 3-án Felsőőrön megemlékezést tartottak a Lajtabánság megalakulásának 89. évfordulóján. A Rongyos Gárda hősie fegyveres ellenállásának köszönhetően létrejött miniállam alig egy hónapig létezett, szimbolikus értéke azonban felbecsülhetetlen: az igazságtalan trianoni békediktátumot követő egyetlen sikeres vállalkozásunk volt ez.

A Prónay Pál és Héjjas Iván „rongyos” katonái által életre hívott testvérállam a hadseregét szélnek eresztő Magyarország egyik sikertörténete volt. A Lajtabánság ugyan megszűnt 1921. november 5-én, ám a katonai akció hatására kikényszerített népszavazás eredményeképp Sopron és környéke megmaradt csonka hazánk határain belül.

A Rongyos Gárda megmutatta, hogy a honvédelem milyen sokat tehetett volna az ezeréves Magyarország határainak megőrzéséért. A felkelők hőstette számomra személyes jelentőséggel is bír. Egyik dédapám, Font Mihály – akit kisgyermekként még ismerhettem, és történeteit hallgathattam – egyike volt annak a hatvanhárom alföldi gazdalegénynek, akik nem tudtak belenyugodni a trianoni tragédiába, nem tudtak belenyugodni abba, hogy még az egykor szövetséges sógorok is zsákmányt követeltek hazánk testéből, ezért 1921 nyarán fegyvert fogtak és leponyvázott teherautókon elindultak Nyugat-Magyarország védelmére.

Nyolcvankilenc esztendő telt el azóta, ám úgy látszik, nem volt még elég idő az osztrák baloldal számára, hogy kellőképpen tájékozódjanak az akkori eseményekről, hiszen a megemlékezés előtt már többször is szót emeltek a „fasiszta” összejövétel ellen. Göbl Gábor, a Jobbik soproni alapszervezetének elnöke a szervezés során még semmiféle ellenállásba nem ütközött, Gerhard Pongratz, Felsőőr szociáldemokrata párti polgármestere – ha nem is nagy lelkesedéssel – szintén engedélyezte a rendezvényt. Kezdetben a helyi református lelkész is pártfogója volt a kezdeményezésnek, ám végül nem jelent meg a Pro Patria szobornál. Pedig rendkívül fontosak az ilyen és ehhez hasonló identitásőrző programok, amelyek Őrvidéken kiemelt jelentőséggel bírnak, a burgenlandi magyarság száma ugyanis a 20-as évekhez képest nagyon megcsappant, mára gyakorlatilag csak szórványmagyarságról beszélhetünk.

Megkerestem Göbl Gábor főszervezőt, aki elmondta: „Nagyon meghitt, méltó megemlékezés volt a felsőőri főtéren. 50-60 résztvevő volt, többségében magyarországi magyarok. Az évtizedeken át elhallgatott történelmi tényeket Sarkady Sándor történész ismertette a hallgatósággal, és Dr. Eva Maria Barki jogvédő asszony is felszólalt, aki többek közt a magyar önrendelkezés fontosságát hangsúlyozta. Az emelkedett hangulatot azzal is tudtuk emelni, hogy korhű bakák álltak a több száz nevet márványban megörökítő emlékműnél. Az ünnepség, amit néhány rendőr biztosított, senki sem zavarta meg, sőt a polgármester is jelen volt. A helyi rendfenntartóknak nagyon tetszettek a korabeli fegyverek, amit megcsodáltak és baráti beszélgetések is kialakultak.”

Sajnos azonban a megemlékezés után egy durva incidens is történt, amelyről úgy gondolom,

Írta: Adminisztrátor
2010. november 05. péntek -

hogy a Barikád olvasóinak is tudniuk kell. A rendezvényt követően a polgármester ellenszenvét fejezte ki a helyi sajtóban, majd az önkormányzat közterület-felügyelőivel elvitette az elhelyezett koszorúkat. A Rongyos Gárda gyalázása az osztrák parlamentben folytatódott, ahol egy képviselő sértődöttségének adott hangot az esemény kapcsán, az osztrák média pedig arcátlan módon mindent elkövetett, hogy összemossa a megemlékezőket az osztrák neonácikkal. Az ún. „mértékadó baloldali lapok” vezényszóra egymást túlharsogó fasisztázásba, rasszistázásba és nácizásba kezdtek, amely tökéletesen belesimul abba az önmarcangoló, identitását veszítő, saját történelmétől is folyamatosan elhatárolódó politikába, amelybe Ausztriát az utóbbi évtizedekben belekényszerítették.

Az eset kapcsán dr. Eva Maria Barki feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, kíváncsian várjuk, hogy az osztrák rendőrség eljár-e majd az ügyben.

A szervezőket és résztvevőket pedig hála és köszönet illeti, hogy emlékeztek és emlékeztettek honvédő hőseinkre. Mert ők valóban hősök voltak! **Szávay István**